

[Villemoes.]

man finder det forsvarligt. Man fordeler altsaa ikke hele Beløbet til Importørerne paa een Gang, og jeg har det Indtryk, at man fra Ministeriets og Administrationens Side helst vil nedsætte det oprindelige Beløb saa meget som muligt. Jeg kan godt forstaa, at der kan være Motiver derfor, men jeg vover at paastaa, at for Importørerne er det saare besværligt stadig væk at skulle ansøge om Importbevillinger; i mange Tilfælde vil det i og for sig være næsten lige saa godt straks at faa Afslag og vide, hvor man er henne; i hvert Tilfælde ligger det saadan for Provinshandelsstanden, der stadig væk skal herover, at det er meget omstændeligt, meget besværligt og meget bekosteligt.

Vi ønsker ikke den nuværende Valuta-central bibeholdt. Vi har i lang Tid været utilfredse med den gældende Ordning, det vil ærede Medlemmer vide alene af den Grund, at vi allerede i Fjor meldte, at vi ønskede en anden Ordning paa dette Omraade. Vi foreslaar nu, at man i Stedet for Nationalbankens Valuta-Kontor opretter et Kontor, som vi vil kalde Importfordelingskontoret. Dette Kontor skal arbejde paa det Grundlag, som Udvalget, der nedsættes i Henhold til § 2, afstikker. Vi mener, at den valgte Betegnelse dækker, hvad der efter vor Opfattelse bør være et saadant Kontors Formaal, nemlig at udstede Attester paa Indførsel af Varer her til Landet, Attester lydende paa de Lande, som vi nu engang skal tage disse Varer fra, eventuelt ogsaa Attester, som sikrer, at vi tager nærmere aftalte Kvantiteter fra disse Lande. I øvrigt ønsker vi Importen frigivet, det stikker vi ikke under Stolen, vi er aldeles ikke bange derfor. Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at gøre gældende, at i det Øjeblik Importen blev frigivet, vilde der for det første blive Mulighed for større Vareimport her til vort Land for de samme Penge, og for det andet vilde megen Utilfredshed med den bestaaende Ordning forsvinde. Vi mener, at der er en himmelvid Forskel paa dette og paa, om man som nu begrænser Importen saa stærkt inden for visse Brancher, at der kun kommer ganske smaa Varemængder ind, hvilket naturligvis nødvendigt maa medføre, at disse Varemængder afhændes til højere Priser, end dersom der var Varer nok.

Vi ønsker altsaa at have et saadant Reguleringsapparat, vi er ikke bange for det, og vi tror heller ikke, at Handelens Mænd vil være bange for det, naar de ved, at dersom de henvender sig til Kontoret,

kan de faa en Importattest — de kan ganske vist ikke selv bestemme, fra hvilket Land Varen skal indføres, og det kan nok have sine Ulemper for et Firma, der har gamle Forbindelser i et andet Land, og som derfor ikke har saa let ved at gaa over til et nyt Importland, men den Slags Ting maa man bøje sig for. Vi maa som danske Borgere finde os i de Restriktionsforhold, som Udviklingen i Landene omkring os har bragt. Men altsaa, Importfordelingskontoret har at udstede Attester, ikke som i Dag, da man ærbødigst maa ansøge og i mange Tilfælde kan vente at faa Afslag. Vi gør den Reservation, at for de Varer, som vi er eller maatte blive overenskomstmæssigt forpligtet til at købe i bestemte Lande, skal Attesten lyde paa de paagældende Lande.

Vi ønsker ogsaa, at Administrationen skal have Haand i Hanke med, hvordan Indklareringen af Varer finder Sted, saa man kan have et Overblik derover, og det hedder derfor i § 5:

„Ved Indklarering af Varer skal Importøren til Toldvæsenet aflevere den ham af Importfordelingskontoret udleverede Attest.“

Det nævnte Udvalg af Repræsentanter for Landets Erhverv kan, naar det skønner, at en Import har Karakter af paaviselig Dumping, samt naar en Import paa skadelig Maade berører Erhverv eller Virksomheder; der i eksportmæssig Henseende er af væsentlig Betydning, eller vil medføre, at et Erhverv vil faa i økonomisk Henseende særlig ugunstige Vilkaar som Følge af unormal Konkurrence, gøre Indstilling til Handelsministeren om Begrænsning i Udstedelsen af Importattester for de paagældende Varer. Man vil deraf forstaa, at vi fuldt ud erkender Risikoen ved, at vort Land overfyldes med udenlandske Dumpingvarer. Vi forstaa ogsaa Risikoen ved, at der kommer for mange Varer herind som Følge af unormal Konkurrence. Vi ønsker at slaa mindst muligt i Stykker, hvilket vi præciserer ved i Lovforslagets § 6 at give Adgang til Begrænsning af Importen, naar det store Erhvervsudvalg, hvori der jo ogsaa sidder ministerielle Repræsentanter, skønner, at en saadan paaviselig Dumping finder Sted.

Vi ønsker imidlertid ikke, at Afgørelserne skal træffes rent administrativt; vi ønsker Sagerne frem for Offentligheden, vi ønsker, at Rigsdagen skal have Lejlighed til at beskæftige sig dermed, hvis der er Anledning dertil, og det fastsættes derfor i vort Forslag, at Ministeren efter Forhandling med Udenrigsministeren og med Til-